

Sygn. akt IV Ka 667/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki
Sędziowie	SO Barbara Gabrysz (spr.) SO Marek Poddębniak
Protokolant	stażysta Antonina Kubienna

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012 r.

sprawy **M. G. (G.)**

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 19 września 2012 r. sygn. akt II K 288/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. 516,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przed sądem odwoławczym,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 667/12

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 24 lutego 2011 r. w G. rejonu (...) dokonał kradzieży 6 sztuk silników elektrycznych o wartości 1.500,00 zł, czym działał na szkodę firmy (...) T. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk,

II. w dniu 03 marca 2011 r. w I. województwa (...) naklonił D. K. do złożenia fałszywego zeznania w toku dochodzenia RSD 175/11 prowadzonego przez Komendę (...) w Z.

w sprawie dokonanej w dniu 24 lutego 2011 r. w G. kradzieży 6 sztuk silników elektrycznych i podania niezgodnie z prawdą, że wraz

z M. G. znalazł on w lesie części silników elektrycznych, które następnie M. G. sprzedał na skupie złomu w G.,

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk,

III. w nocy z 08 na 09 marca 2011 r. w G. rejonu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której postępowanie prowadzone było odrębnie usiłował dokonać kradzieży

z włamaniem do sklepu spożywczego w ten sposób, że po uprzednim przecięciu dwóch kłódek otworzył kartę zabezpieczającą drzwi wejściowe, a następnie przy pomocy metalowego łomu próbował wyważyć drzwi, jednak zamierzonego celu w postaci wejścia do wnętrza sklepu i zaboru mienia nie osiągnął z powodu spłoszenia go przez przypadkową osobę, czym spowodował straty w wysokości 50,00 zł na szkodę (...) Spółdzielni (...) w Z.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Złotoryi wyrokiem z dnia 19 września 2012 r. wydanym

w sprawie sygn. akt II K 288/11 uznał oskarżonego M. G. za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów i za to wymierzył mu kary:

- za czyn I – na podstawie art. 278 § 1 kk – 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn II – na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 233 § 1 kk – 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn III – na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk – 1 rok pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk połączył oskarżonemu wymierzone kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet której na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniach 2-3 marca 2011 r. oraz 09-10 marca 2011 r.

Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody przez uiszczenie:

- na rzecz pokrzywdzonego (...) T. M. kwoty 1.500 (tysiąc pięćset) złotych,

- na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółdzielnia (...)

w Z. kwoty 50 (pięćdziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci metalowego pręta.

Ponadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego kwotę 516,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu

z urzędu, jednocześnie zwalniając oskarżonego z kosztów sądowych i opłaty.

Wyrok powyższy zaskarżyła obrońca oskarżonego, zarzucając rażącą niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu poszczególnych kar jednostkowych wyższych, niżeli w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze

1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy postawa oskarżonego, jego warunki osobiste, uzasadniały wymierzenie kar za poszczególne czyny w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

i wносиła o wymierzenie kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż jej zarzut jest oczywiście chybiony.

Na wstępie stwierdzić należy, że przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów i poczynione w oparciu o tę ocenę ustalenia faktyczne są prawidłowe.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonego istotnie nie budzą żadnych wątpliwości, a których apelacja również nie kwestionuje.

Podstawą dokonania przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych były w szczególności trafnie ocenione zeznania świadków: J. F., A. K., D. K., S. F., P. C., D. Z. i częściowo wyjaśnienia oskarżonego. Te osobowe dowody wspierały przy tym dowody rzeczowe w postaci wyników czynności przeszukania i oględzin miejsca, materiałów fotograficznych dowodu skupu.

Wymowa tych dowodów jest jednoznacznie oskarżonego obciążająca.

W okolicznościach zdarzeń, w sposobie zachowania się w nich oskarżonego, Sąd Okręgowy podziela też stanowisko Sądu Rejonowego co do kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonemu występków, a także w zakresie wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności, jak również środków karnych.

Absolutnie nie sposób podzielić zarzutu apelacji rażącej niewspółmierności, surowości orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych i kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Okoliczności bowiem mające wpływ na ich wymiar zostały przez Sąd Rejonowy w sposób właściwy uwzględnione i rozważone, a co wynika wprost z treści pisemnego uzasadnienia wyroku.

Kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone zostały w istocie w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, a kara łączna z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji.

Wymierzając je, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, motyw jego działania, postawę i rolę oskarżonego w przestępstwie popełnionym z udziałem nieletniego, sposób jego działania, przygotowany i świadczący w istocie o jego przestępczym zdeterminowaniu, wielość przestępczych zachowań, uprzednią karalność oskarżonego, wobec którego wcześniej orzeczone kary z warunkowym zawieszeniem wykonania nie odniosły pożądanego skutku.

Okoliczności te zdecydowanie oskarżonego obciążają.

Sąd Rejonowy zasadnie też ocenił i uznał, że wobec oskarżonego brak jest dodatniej prognozy kryminologicznej co do jego zachowania się na przyszłość, niezbędnej dla orzeczenia warunkowego; a oskarżony mimo młodego wieku nie zasługuje na danie mu kolejnej szansy orzeczeniem warunkowym.

Wywody i argumenty apelacji absolutnie nie przekonują.

Wobec ewidentnej nietrafności zarzutu apelacji, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu przed sądem odwoławczym orzeczono na podstawie § 2 i 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat

za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zaś o zwolnieniu oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze - na podstawie art. 624 § 1 kpk.